

מסורת הש"ס

(ב) [לִקְמֹן נָדָה:] (ג) ס"א אִינוּ וְהִ"ג מֵאִל
 הַ עֲלֵה אֶתְמֵר וְכו',
 [לִקְמֹן נָדָה:] (ד) [שֶׁסֶם],
 כִּלְיִם פִּי"ב מ"א, (ו) [דָּק]
 [ה] [בְּכֹרֹת מֵט:],
 (ז) שִׁיךְ לַע"ב, (ח) [ב' דְּבוּרִים
 אֶלּוּ שִׁיךְ לַעֲלֹל בְּמִשְׁנֵה],

נורה אור השל

זאת חקת התורה אשר
 יי לאמר דבר אל בני
 ישראל ויקחו אליך פרה
 דמה תמימה אשר אין
 מום אשר לא עלה
 עליה על:

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה דאממר וכו' לאור למעוטי גמל מחסם
לא: (ז) תוס' ד"ה אמר
ו' לקמן בפירקין. נ"צ ד'
נד ע"צ:

גליון הש"ס

וּמִן הַדָּבָר הַזֶּה בְּבִאֵין וְכו' וּפֶת שְׁאֹר שִׁיחֲדוּ לִישִׁיבָה אֲמֵר מִהוּר. חוֹלִין קִכָּט ע"א י' צ"צ יט ע"צ תוס' ד"ה תִּפְסֹק לִיה:

מוסף רש"י

ממלאו הוא לה (לקמן נד):.

רב נסים גאון

[illegible]

רבינו חננאל

הודיעו שלח
יהי או לא: הלה
יואלה באפסר.
דילמא שפלא מ
בשומעין אותה
אמות ברשות
שקשר
בוקנה. ומה
האפסר
גנתתק וקופלת
ליו: לאכי לה.
ממאביה: פגן
לא פרה ברעוה
וילועה וקולע
ן קיעה מקרן
בה: לשמר.
דפריה מינערא
לה לפניו וקסבר
ויו הוא: ולשמר
לא ימירא לאו
וקס"ד
בצות וכל
תא משוי הוא:
הא דשמואל
היא מקמי הא:
מואל הוא דשרי
דלוקימנא לא
אלא למעוטי
מרא ציה: קשרה
במסרה.
יר לעיר. ותס
רצן שלה ורצן
עיר אחרת ולא
אלא אורחא
דדמיה:
ריתא ימירא
הלעוה
רויין.
ארינו אוחז לאו
ורחייכו לאו:
יעוה הקצועה
נמשים.
ואין יולאין
אורחא:
ס בריו שיכול
לעור או ייח
ס באל בריות
לנאות.
ויון לחוד קאמר.
אחא לאשמעין
ומרות באפסר
דרכ יורה אמר
ד דקיעלה רבי
ול יוסי:
בצבי
צביע ליו:
וממדין ילפינן
אלעדה ומדי
תחטטו אחס
עצמם בהמה.

הכלים: ושאר
העשויות לדלת:
טהורות

במה בהמה פרק חמישי שבת

נב.

פס"ח^א להלכה כר"ב^ב דלמך צין לנור
 אצ"י ורצא ורבינא דהוו בתראי
 סברה^ג ועוד דקיי"ל^ד להלכתא כר"ב
 דכל נטירותא יתירתא אסור כגון
 ה' באפסר^ה ובכל נוי בהמה אסור
 אסור ומיהו עגלים^ו יואלות באפסר
 אסור בסמוך^ז ויאל סוס דבסנן
 ודורחיה בהמה או באפסר^ח אל
 ניהם צרנן ובאפסר אסור ומותר
 שים הרסן או האפסר צראש הסוס
 צבת ואין צו אסור טלטול דמוכן
 אל לבהמה ואדם המנהיג סוס
 שות הניסין יזהר שלא יוציא ראש
 וצל מתחת ידו טפח ומה שצין ידו
 וס יגיבה מן הקרקע טפח דהבי
 רינין לקמן פסרין^ט ומה לכרדן
 אל האפסר צבי צואר בהמה
 ואת דהא^י עגלי דרב הונא ומואלות
 של בית רבי יואלים כרובין:

דברבא תפתיי דשמואל חור
דאמר בו'. תימא
 ונואל מחליפין לפני רבי כו' ללכאורה
 וקמא דאז דאקאמר לעיל לא למעוטי
 חזקא בלשכא דלכו מדרבי שמואל:
ששרה בעליה במוסרה. 'הוה
 מלי לשנוי הא מני חנניא
 ו'ה' דמוסרה שמירה פסותה היא
 ו'ה' דקא בשור: **א' יוצאין ברוכין.**
 'בקונ' למכוין לנו וכן פירש
 תפניתין וקשה לרשב"א ולהרב
 ר"מ לעיל משמע דלנו לכ"ע
 וזו היתר הרב פור"מ צדה פליגי
 דהוה רב דנתיירחא נמי איכא
 ברוכין שאס רצה הצממה לצרוח
 פסגה בכריכת האפסר ולא הו משו
 ונואל סבר כרוכין לא הו נתיירחא:
מתניתא תנא ברוכין י"משר.

[illegible]

מִזֵּין עֲרֵיהֶם בַּמִּקְוִיָּה׃¹² וְהַטָּהֵר
לְאִשְׁמֵעִיטָן בַּמִּקְוִיָּה׃¹³ וְלֹא
יִשְׁיֵן שָׁמָּה תַּחַל הָאֹרֶץ עַל הַצִּמְחָה
וְסֻלְחָהּ׃¹⁴ דְּמִתָּן בַּמִּסְכָּה פֶּרֶה (פִּי' צ מ"ה)
לְהוֹזֵת עַל הָאֵדָם וְהָאֵם עַל
הָאִמָּה אִם יֵשׁ צִבּוּב [לֹא] יִשְׁנֶה׃¹⁵
מִצְוָה ל' בַּמִּקְוִיָּה׃ הַקָּשָׁה הַיָּדִיר
אֲלֵעֲזֹר אֲחֵמִי לֹא מִקְשָׁה
אֶת טְבִילָה מֵאֵן דֶּךָ שָׁמָּה כִּדְפָרֶיךָ
שֶׁנֶּחֱמָה אֵשֶׁה (דָּק מ"ה) אֲחֵמִי דְּמִתָּן
אֶת טְבִילָה עַד שֶׁתִּרְפֶּס׃¹⁶ וְחִירָךְ ר"ח
וְכֵא לֹא פִרְיָךְ מֵאִשׁ דְּמִתָּנִי׃ מִיֵּידִיר
יֵין כֵּלִים שֶׁמִּחְלָק בֵּין כֵּל לְכֵל וְהָאִיזָה

טע יונגל זקב שלו ואס יש צו בית
שפיר טצילה מאן דער שמייה:⁷
והא

ומוענין בדין טבילת הכלי כי הכא לא הו

דאיתותב דעתיה א"ל חמור שעסקיו רעים
בכגון זה מהו לצאת בפרומביא בשבת א"ל
הכי אמר אבוך משמיה דשמואל הלכה
בכחנניא תנא דבי מנשיא ^עזו שחקק לה בין
קרניה יוצאה באפסר בשבת בעי רב יוסף
תחב לה בזקנה מהו כיון דאי מנתח לה
באיב לה לא אתיא לנתוחה או דילמא
זימנין דרפי ונפיל ואתי לאתויי ד"א ברה"ר
תיקו ^התנן התם ולא ברצועה שבין קרניה
אמר (ליה) ר' ירמיה בר אבא פליגי בה רב
ושמואל חד אמר יבין לנוי בין לשמר אסור
וח"א לנוי אסור ולשמר מותר אמר רב יוסף
תסתיים דשמואל הוא דאמר לנוי אסור
לשמר מותר דאמר רב הונא בר חייא אמר
שמואל הלכה כחנניא א"ל אביי אדרבה
תסתיים דשמואל הוא דאמר בין לנוי בין
לשמר אסור דאמר רב יהודה אמר שמואל
מחליפין לפני רבי של זו בוז מהו אמר לפניו
ר' ^וישמעאל בר' יוסי כך אמר אבא ד'
בהמות יוצאות באפסר הסוס הפרד והגמל
והחמור לאו למעוטי גמל בחטם סמי הא
מקמי הא ומאי חזית דמסמית הא מקמי
הא סמי הא מקמי הא ^זדאשכחן שמואל
הוא דאמר לנוי אסור לשמר מותר דאתמר
רב חייא בר אשי ^חאמר רב בין לנוי בין
לשמר אסור ורב חייא בר אבין ^טאמר
שמואל לנוי אסור לשמר מותר מיתיבי
קשרה בעליה במוסרה כשרה ואי ס"ד
ממשאוי הוא יאשר לא עלה עליה עול אמר
רחמנא אמר אביי במוליכה מעיר לעיר רבא
אמר שאני פרה דדמיה יקרין רבינא אמר
במורד: הסוס בשיר וכו'; מאי יוצאין ומאי
נמשכין אמר רב הונא י"א יוצאין כרוכין או
נמשכין ושמואל אמר יוצאין נמשכין ואין
יוצאין כרוכין במתניתא תנא יוצאין כרוכין
לימשך אמר רב יוסף חזינא להו לעיגלי דבי
רב הונא יוצאין באפסריהן כרוכין בשבת
כי אתא רב דימי אמר ר' חנינא מולאות
של בית רבי יוצאות באפסריהן בשבת
איבעיא להו כרוכין או נמשכין ת"ש כי אתא
רב שמואל בר יהודה א"ר חנינא מולאות של
בית רבי יוצאות באפסריהן כרוכים בשבת
אמרוהו רבנן קמיה דרב אסי הא דרב
שמואל בר יהודה לא צריכא מדרב דימי
נפקא דאי ס"ד דרב דימי נמשכין קאמר
מדרב יהודה אמר שמואל נפקא דאמר רב
יהודה אמר שמואל מחליפין היו לפני רבי של
זו בוז מהו אמר לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי
כך אמר אבא ארבע בהמות יוצאת באפסר
הסוס והפרד והגמל והחמור אמר להו רב אסי
נפקא הוה אמינא אמר לפניו ולא קיבלה מיניה
הא אמינא ה"מ נמשכין אבל כרוכין לא קמ"ל
ין עליהן וטובלן במקומן; למימרא דבני קבולי
טמאה וימבעת בהמה וכלים יושאר כל הטבעו'
טהורות

ה'כח דמיירי בדיני כלים כט ואשמעינן דין טבילת אשה

וכלים ושאר כל הטבעות אשה לאשה. תוס' הרל"ט. ל. ואי

עין משפט
נר מצוה

א ב מיי פ"כ מהל' שנת
הלכה יא:
ג מיי' שם סמג לאזין סה
טושי"ע ארו"ח ס' שה
סעף ו':
ד מיי' שם ופ"א מהל'
פרה אדומה הלכה ו' סמג
ס' רלב טושי"ע א"ח ס'
ס' סעף ד':
ה (מיי"ח) פ"כ מהל' שנת
הל' י"ח) טור ושו"ע שם
סעף ה:
ו מיי' פ"ח מהל' כלים
הלכה ו':
ז שם הלכה ו':
ח א שם הלכה ט':

מוסף תוספות

[illegible]

ומוענין בדין טבילת הכלי כי הכא לא הוה